

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/423/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233684
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233684.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej- Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 2. apríla 2014 č. k. 5C/582/2012- 51, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených pod sp. zn. 5C/582/2012, 5C/587/2012, 5C/588/2012, 5C/600/2012, 5C/601/2012, 5C/602/2012, 5C/603/2012, 5C/611/2012, 5C/612/2012, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/582/2012, zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako aj ustanovením § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z. z., spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/582/2012, nie sú dôvodné, a preto ich zamietol. Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom, teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23. 04. 2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadosti a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd, napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania. Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23. 04. 2009, avšak v tomto prípade boli návrhy na zmenu exekútora podané po tomto dátume a rozhodnutia súdu o týchto návrhoch boli doručené právnomu zástupcovi oprávneného taktiež po uvedenom dátume, preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú odporcom. Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučných konaniach došlo k nesprávnomu úradnému postupu, ktorý mal spočívať

v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. Je nesporné, že v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je uvedená lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora a to od doručenia tohto návrhu, avšak pokiaľ v exekučnom konaní došlo zo strany súdu k prekročeniu tejto zákonnej lehoty, tak je potrebné skúmať, či k tomuto došlo pre zložitost' veci, správanie účastníkov konania alebo z dôvodu samotného postupu súdu, nakoľko nie každé nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je možné považovať za zbytočné prieťahy v konaní. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol v lehote 30 dní, ešte nemusí zakladať nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pretože okolnosti, ktoré predchádzali návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, i keď rozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora boli vydávané po uplynutí lehoty 30 dní. Existujú objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, pretože tieto návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že oprávnený, ktorý vedel o okolnostiach vylučujúcich súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie pre jeho pomer k oprávnenému, nemal logicky podávať návrhy na zmenu exekútora a žiadať, aby vykonaním exekúcie bol poverený JUDr. Rudolf Krutý, a pokiaľ tak urobil, tak to bolo v rozpore s ust. § 30 ods. 1 EP a o týchto okolnostiach spočiatku súdy nemali vedomosť, a preto aj pripúšťali zmenu exekútora. Oprávnený spoločne so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým teda svojou úmyselnou nečinnosťou a hromadným podávaním návrhov na zmenu exekútora spôsobili, že súdy rozhodovali o týchto návrhoch až po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty, avšak uvedenú činnosť súdov nie je možné hodnotiť za nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote, a preto súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal základ svojho nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Skutočnosť, že vo veciach sp. zn. 12Er/145/2003, č. k. 27Er/20/2004, č.k. 14Er/23/2005 č. k. 13Er/338/2003, č. k. 15Er/312/2003, č. k. 15Er/406/2003, č.k. 15Er/23/2005, č.k. 18Er/29/2003, č.k. 12Er/205/2003 Okresný súd Nitra nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v lehote 30 dní, nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup zo strany tohto súdu, pretože možno hodnotiť postup oprávneného podávajúceho hromadné návrhy na zmenu exekútora za JUDr. Rudolfa Krutého v jednotlivých exekučných konaniach, napriek tomu, že mal vedomosť o okolnosti vylučujúcej tohto exekútora z vykonávania exekúcie, za úmyselné vyvolanie situácie, v ktorej súd o týchto návrhoch na zmenu exekútora nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote, so zámerom využiť túto okolnosť pre uplatnenie si náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. V prejednávanych veciach spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/582/2012 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol, a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak súd sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP, tak že odporcoví, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie, odôvodniac ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav veci, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe "inšpirácie" novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nebolo pritom možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo bolo neprípustné. Okrem toho namietal, že súd nevysvetlil, prečo zastal názor, že

účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, pretože právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktoré je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. V poslednej časti namietal, že súdu neprislúchalo polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale mal aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda boli neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nebolo možné založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne negoval doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá bola základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci došiel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keďže súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/582/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 276,60 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 12Er/145/2003.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/587/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 276,60 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 27Er/20/2004.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/588/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1217,04 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 14Er/23/2005.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/600/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 331,92 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 13Er/338/2003.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/601/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 331,92 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 15Er/312/2003.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/602/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 331,92 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 15Er/406/2003.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/603/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 663,84 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 15Er/23/2005.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/611/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 276,60 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 18Er/29/2003.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/612/2012) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 221,28 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 12Er/205/2003.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 01. 01. 2013 (ďalej len "zák. č. 514/2003 Z. z."), ktorý na danú vec dopadá, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.).

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.).

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je osobitným zákonom upravujúcim zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zák. č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Keďže predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasné - kumulatívne spojenie všetkých troch základných predpokladov, je zrejmé, že bez zistenia prvého predpokladu - nesprávneho úradného postupu nie je už potom dôvodné skúmať existenciu vzniku škody, či nemajetkovej ujmy, resp. príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak ich preukáže, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže.

Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania súdom prvého stupňa zistil, že exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 12Er/145/2003 začala dňa 08. 04. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 23. 04. 2003 a dňa 02. 08. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyčíslenie trov exekúcie a pripojenie exekučného spisu. Súdny exekútor dňa 24. 02. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 28. 04. 2011 č. k. 12Er/145/2003-16 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 27Er/20/2004 začala dňa 22. 01. 2004. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 28. 01. 2004 a dňa 08. 09. 2004 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyčíslenie trov exekúcie a pripojenie exekučného spisu. Súdny exekútor dňa 21. 03. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 27. 04. 2011 č. k. 27Er/20/2004-32 žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 14Er/23/2005 začala dňa 16. 01. 2005. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 21. 01. 2005 a dňa 15. 02. 2005 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 25. 05. 2009 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyčíslenie trov exekúcie a pripojenie exekučného spisu. Súdny exekútor dňa 25. 11. 2009 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 04. 04. 2011 č. k. 14Er/23/2005-22 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 13Er/338/2003 začala dňa 06. 08. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 11. 08. 2003 a dňa 22. 08. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a na vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor dňa 31. 05. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd

prvého stupňa uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 13Er/338/2003-17 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 15Er/312/2003 začala dňa 17. 07. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 22. 07. 2003 a dňa 31. 07. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor dňa 31. 05. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 09. 06. 2011 č. k. 15Er/312/2003-22 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 15Er/406/2003 začala dňa 07. 10. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 10. 10. 2003 a dňa 21. 10. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor dňa 31. 05. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 15Er/406/2003-17 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 15Er/23/2005 začala dňa 14. 02. 2005. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 16. 02. 2005 a dňa 14. 03. 2005 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 25. 05. 2009 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor dňa 10. 11. 2009 a dňa 04. 02. 2010 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 27. 05. 2010 č. k. 15Er/23/2005-29 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 8Er/29/2003 začala dňa 23. 01. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 30. 01. 2003 a dňa 03. 02. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyčíslenie trov exekúcie a pripojenie exekučného spisu. Súdny exekútor, podaním zo dňa 26. 04. 2011, reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 28. 04. 2011 č. k. 18Er/29/2003-12 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 12Er/205/2003 začala dňa 14. 05. 2003. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 27. 05. 2003 a dňa 06. 06. 2003 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prvého stupňa následne vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyčíslenie trov exekúcie a pripojenie exekučného spisu. Súdny exekútor dňa 24. 02. 2011 reagoval na výzvu súdu. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 04. 04. 2011 č. k. 12Er/205/2003-13 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

Napriek tomu, že v daných veciach návrhy na zmenu súdneho exekútora boli podané dňa 25. 05. 2009 alebo dňa 22. 11. 2010, bolo o návrhoch na zmenu súdneho exekútora potrebné vždy rozhodnúť podľa práva platného v čase začatia exekučného konania v zmysle prechodných ustanovení Exekučného poriadku, teda o všetkých návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora v prejednávanych exekučných veciach bolo potrebné rozhodnúť podľa práva platného do 31. 08. 2005 (návrhy na začatie exekúcie boli podané v rokoch 2003, 2004 a 2005 do 31. 08. 2005), teda podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31. 08. 2005. Keďže súd prvého stupňa vec podľa zákonného ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005 neposúdil, odvolací súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie sa k inému možnému právnomu posúdeniu veci. Účastníci konania výzvu odvolacieho súdu prevzali, k tejto výzve sa vyjadril navrhovateľ tak, že ustanovenie § 44 ods. 6

Exekučného poriadku účinné do 31. 08. 2005 nemá žiaden vplyv na rozhodnutie, ktorého meritom je rozhodnutie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

S poukazom na znenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005 odvolací súd mal na rozdiel od súdu prvého stupňa za to, že v čase začatia exekučného konania v Exekučnom poriadku žiadna lehota na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora určená nebola a v zmysle prechodných ustanovení konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, teda nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora vykonával úkony potrebné k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora a následne o zmene súdneho exekútora aj rozhodol, pričom tieto úkony vykonával v primeranej lehote, preto odvolací súd dospel k záveru, že takýmto konaním súdu prvého stupňa nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu v danej veci. Navyiac, v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť ani z dôvodu, že pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania nerozhodnutím v zákonnej lehote nevznikol stav právnej neistoty. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom platí, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, keďže je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Vychádzajúc z okolností daných prípadom odvolací súd dospel k záveru, že v daných veciach nebol preukázaný nesprávny úradný postup súdu prvého stupňa ako jednej z podmienok zodpovednosti štátu za škodu, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, preto odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že návrhy navrhovateľa sú nedôvodné, výškou škody už nebolo potrebné sa zaoberať.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, k odvolacím dôvodom navrhovateľa dodáva, že keďže navrhovateľ postup súdu, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom v odvolaní nešpecifikoval a odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, žiaden takýto dôvod nezistil, v tejto časti považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné. Ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv navrhovateľa nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP). K aplikácii novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ustanovenie § 9 ods. 2 v správnom znení, preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná. Nedošlo teda k interpretácii hmotného práva platného v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, ako uvádzal navrhovateľ v odvolaní, a teda nebol ani aplikovaný princíp priamej retroaktivity. K trvaniu stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že tým, že pre rozhodnutie súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora neplatila žiadna zákonná lehota, pričom súčasne exekučný súd vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu o podanom návrhu a následne o ňom v primeranej lehote rozhodol, nemohlo dôjsť k posunutiu trvania právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Súd v danej veci správne aplikoval platné právo a rozhodol v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, v súlade s právom na spravodlivý súdny proces a v súlade s právom na prerokovanie veci v primeranom čase. V konaní nebolo zistené, že by v exekučných veciach, od ktorých si navrhovateľ svoje nároky uplatňuje, nebolo rozhodnuté v primeranom čase. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.